

idet Grunden til, at jeg nødvendigviis maatte gjøre Sagen til et Cabinetsſpørgsmaal, var den, at kun paa den Betingeſe var mit Samtykke ſom Finanzminiſter erhvervet til de Forſlag, ſom have været forelagte for Repræſentationen, og ſom have medført ikke ſaa forøgede Udgifter. Jeg vilde ikke, ved ſtrax at drage hele Regjeringen ind i Spørgsmaalet, gjøre Situationen endnu vanſteligere, end den var, thi der var jo altid en Mulighed for, at jeg kunde offres, og at derved Stillingen for den øvrige Deel af Regjeringen i en væſentlig Grad kunde blive forandret. — Jeg kan naturligviis ikke Andet end ret indſtændigt og indtrængende anmode ærede Medlemmer om, ikke blot ikke at vedtage Mindretallets Forſlag, hvis Conſequentſer de kjende, men ogſaa være forſigtige ved at lade være at ſtemme, idet de Herrer maatte dog derved kunde fremkalde Reſultater, ſom de ikke vilde fremkalde, og ſom vilde have ſamme Følge, ſom om man ſatte Mindretallets Forſlag igjennem.

Jørend jeg ſlutter, være det mig endnu tilladt til det ærede Mindretal at henvende et Par Ord, ſom jeg haade ſkylder det og med ſtor Tilfredsſtillelſe ſkal fremsætte. Jeg erkjender, at det har ſøgt i Fællesudvalget at komme til en Overenſkomst, og naar det ikke er lykkes, da maa man ikke troe, at det er paa Grund af Egenſindighed eller Stædighed enten fra den ene eller den anden Side, men det ligger ligefrem i Sagens Natur. Jeg tilføjer mig derfor ved den tidligere Behandling at gjøre opmærksom paa, at den Strid, der her forelaa, ikke var af det Slags, at den overhovedet kunde løſes i et Fællesudvalg; den Opgave, der var ſtillet, var uløſelig. Det ærede Mindretal viſte en Smødelommen, ſom jeg med ſtor Glæde anerkjender, og ſom jeg med ſaa meget større Glæde anerkjender, ſom jeg er overbeviiſt om, at derſom den var kommen paa et noget tidligere Trin, vilde Sagen have ſtaaet anderledes, end den nu ſtaaer; men nu var den ikke iſtand til at fjerne Striden; der maatte vælges enten det Ene eller det Andet. Men ogſaa i en anden Henſeendeønſter jeg at udtale min Anerkjendelſe og Taknemmelighed ligeoverfor det ærede Mindretal for den Udholdenhed, hvormed det har arbeidet for at

ſaae Loven frem i en min oprindelige Tanke mere lignende Stikkelse, end den, hvori jeg nu af Omſtændighederne er tvungen til at tage den. Om jeg end ikke paa dette Stadium vil forudsætte, at det ſkal blive min Lod at forelægge den næſte Indkomſtſkattelov for Repræſentationen, og om jeg end ikke, hvis dette ſkulde ſkee, vil binde mig til at vælge netop det Apparat, man her har opſtillet, ſaa ſkal jeg dog erkjende, at de Herrer ved deres Arbejde have givet et værdifuldt Bidrag til Bedømmelſe og en rigtig Burdering af Indkomſtſkatten og den Maade, hvorpaa den kan ſættes i værk.

Sad: Da jeg ikke troer, at man fremmer Sagen ſtort ved nu at føre lang Tale, da tilmed Tiden allerede er ſaa langt fremrykket, og da jo de 2 andre Medlemmer af Udvalgets Fleertal have havt Ordet, ſaa ſkal jeg indſtrænke mig til to Bemærkninger, ſom jeg dog troer, at man vil finde i ſin Orden. Den ene angaaer det Spørgsmaal, ſom er idag blevet behandlet temmelig vidtløftigt om Betydningen af det Scalaforſlag, ſom blev indbragt her ved 3die Behandling. Efter den Maade, hvorpaa det er blevet omtalt her idag, vedrører Sagen utvivſomt tildeels mig perſonlig, navnlig efter den Udtalelſe, ſom er kommen fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ſte Valgkreds (Winther). — Han udtalte nemlig aldeles beſtemt, at han nu i denne Betænkning ſaae, at et Medlem, ſom indbragte det omſtridte Forſlag, var for Contingentſyſtemet, ſaa at man alſaa maatte ſaae det Indtryk, at denne Kjendſgjerning havde overraſſet ham. Jeg vil i ſaa Henſeende, idet jeg forøvrigt ſlutter mig til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem for Kiøbenhavnns 4de Valgkreds (Fenger), henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at jeg allerede ved denne Sags 2den Behandling udtalte mig meget beſtemt for Contingentſyſtemet, at jeg dernæſt under den Diſcuſſion, der fandt Steed ved 3die Behandling om det af mig og Andre ſtillede Forſlag om den ſtigende Scala, atter meget stærkt pointerede, at jeg holdt paa Contingentſyſtemet. Det ærede Medlem behøvede alſaa aldeles ikke at nære Tvivl, ja ikke et eneste Medlem burde fornufſtigviis være i Tvivl i ſaa Henſeende. — Jeg har endvidere ingen-